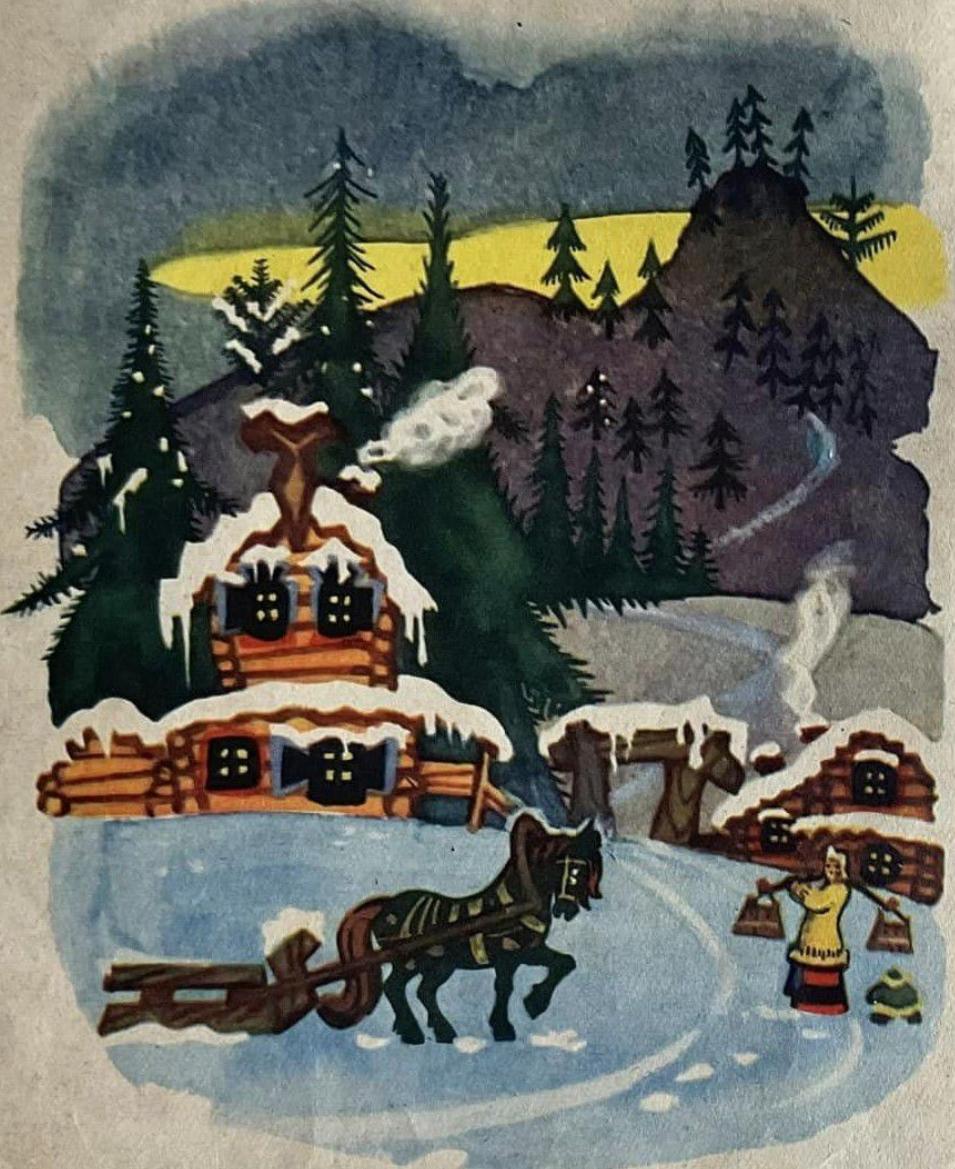

ВЕДМІДЬ-МУЗИКАНТ

ВЕДМІДЬ-МУЗИКАНТ
КАРЕЛІСЬКА
НАРОДНА
КАЗКА

или дід із бабою. Було в них два сини. Старшого звали Тойво-Несміян. Хороший він був, роботягий. Тільки дуже вже похмурий та мовчазний.

Рибу на озері ловить — мовчить..

Сосну в лісі рубає — мовчить.

Лижі майструє — мовчить.

От він який був, Тойво-Несміян!

А молодшого звали Матті-Веселун. Хороший був хлопець. Працює—пісень співає.

Умів він на кантеле-гусельках грати. Як заграє танцювальну — самі собою ноги в танець ідуть. От який він був, Матті-Веселун!

Поїхав раз Тойво-Несміян у ліс по дрова.

Вибрає сосну гарну й
давай рубати. Пішов
по лісі стук та тріск.
А біля тої сосни вед-
межий барліг був.
Прокинувся ведмідь.

— Це хто стукотить,
мені спати не дає?

Не любив ведмідь
людей і намагався на-
лякати їх, з лісу ви-
гнати. Виліз він з бар-
лога, дивиться — хло-
пець сосну рубає.

Ох, розсердився хазяїн-ведмідь:

— Ти чого в моєму лісі стукотиш, спати
не даєш? Геть!

Та як ударить хлопця — тільки одежина
затріщала.

Впustив Тойво сокиру, покотився по снігу,
перекинувся та просто в сани й звалився.

Смикнула коняка, помчали сани по кучу-
гурах, по пеньках, по галявинах...

От воно як було!

Приїхав Тойво-Несміян додому — ні дров,
ні сокири, одежина розірвана, сам ледве
живий.

А дрова ж потрібні — в печі топити нічим!
От поїхав у ліс Matti-Веселун, їде, грає й
пісні співає.

Приїжджав Matti в ліс та й бачить: стоїть
сосна, з одного боку надрубана, а поруч соки-
ра лежить.

— Еге, та це тут Тойво рубав!

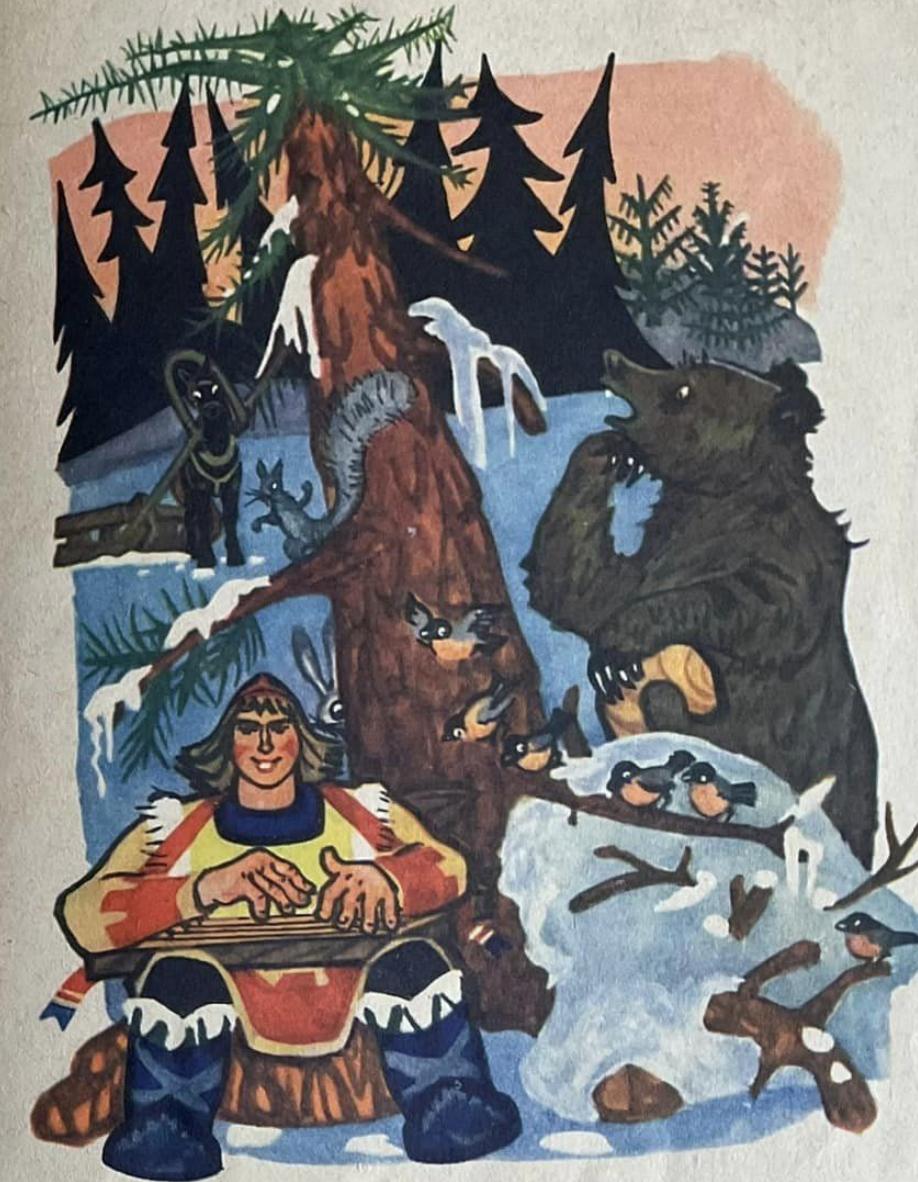
Підняв Matti сокиру, націлився сосну ру-
бати, та передумав:

— Дай-но спершу на кантеле пограю —
веселіш робота піде!

Сів на пеньок та й заграв. Пішов по лісі
дзвін. Прокинувся хазяїн-ведмідь.

— Хто це дзвонить, мені вуха лоскоче?

Виліз з барлога, бачить — хлопець на кан-
теле грає, шапка в нього — на потилиці, бро-

ви — дугою, очі — веселі, а сам — пісню співає!

Запросились у ведмедя ноги в танець.

Затанцював ведмідь, затупав, заревів:

— Ух, ух, ух, ух!

Перестав Matti грати. Перевів ведмідь подих і каже:

— Навчи мене на кантеле грати... От би мої ведмежата затанцювали!..

— Можна,— каже Matti-Веселун.

Дав ведмедеві кантеле в лапи. А у ведмедя лапи товсті — ох, як погано грати!

— Ни, — каже Matti,— погано ти граєш! Треба тобі лапи тоншими зробити.

Повів він ведмедя до товстої ялини, розщепив її сокирою і в шпарину клин загнав.

— Ану, хазяїне, сунь лапи в шпарину!

Сунув ведмідь лапи в шпарину, а Матті по клину як стукне! Вилетів клин — ведмедеві лапи й прищемило.

Заревів ведмідь од болю:

— Не хочу грати! Відпусти мене додому!

— А будеш людей лякати? Будеш із лісу гнати?

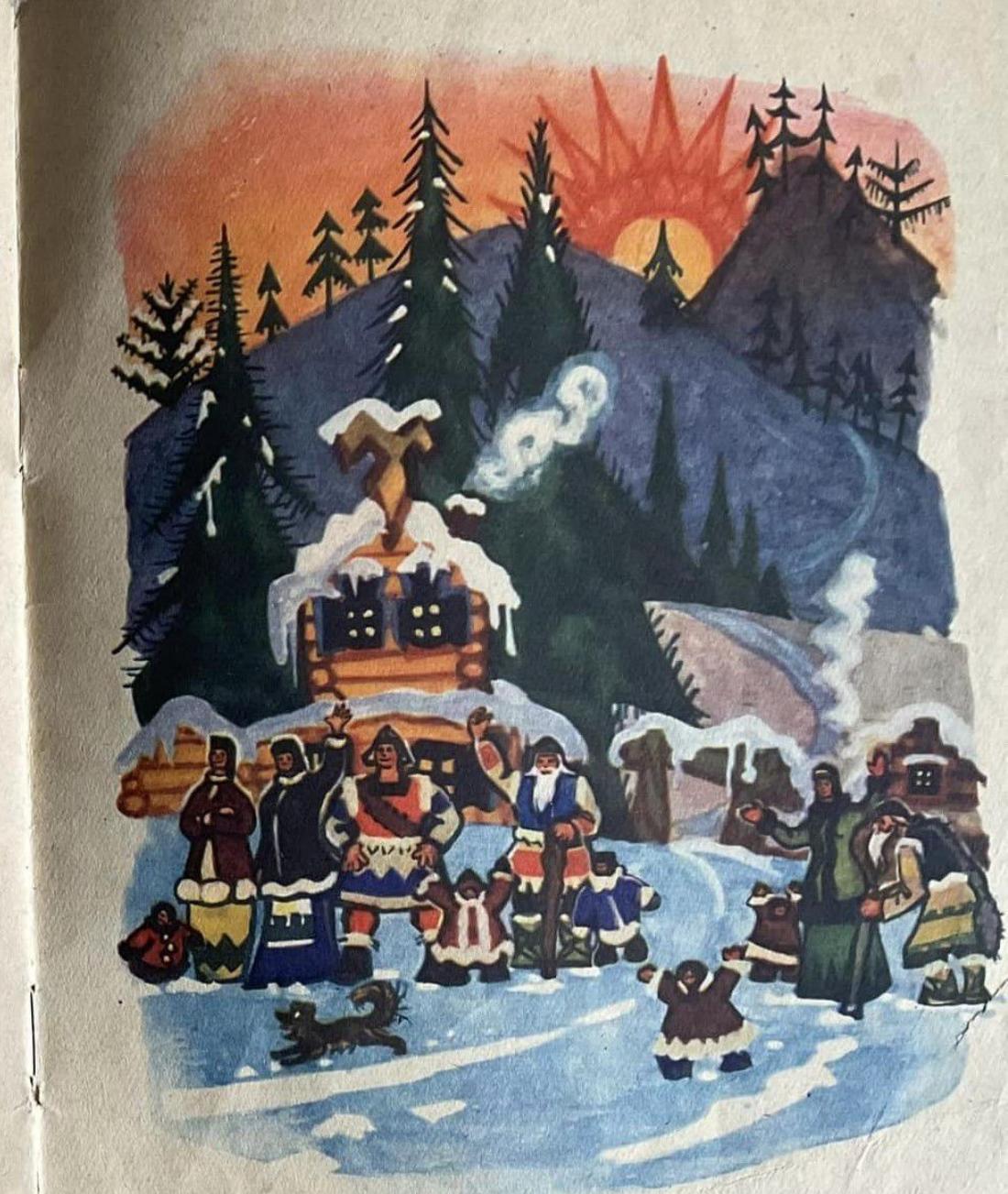
— Не буду! — реве ведмідь.— Відпусти!

Загнав Матті клин у шпарину, витягнув ведмідь лапи й мерщій до барлога втік...

А Матті-Веселун нарубав повні сани соснових дров, узяв кантеле й поїхав із лісу.

Їде й пісень співає. От він який, Матті-Веселун!

З тих пір люди не бояться в ліс по дрова їздити.

6 коп.

МАЛЮНКИ В. ГОЛОЗУБОВА

ПЕРЕКЛАД МАРІЇ ПРИГАРИ

ДЛЯ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Медведь-музыкант. Карельская сказка.

(На украинском языке)

Редактор М. П. Лисич. Художній редактор О. І. Паславська.
Технічний редактор О. О. Матвійчук. Коректор Л. Н. Фесечко.
Здано на виробництво 10. XII. 1964 р. Підписано до друку
27. I. 1965 р. Формат 70×90¹/₁₆. Фіз. друк. арк. 0,75. Умовн. друк.
арк. 0,88. Обл.-вид. арк. 0,81. Тираж 200 000. Зам. № 1149.
Ціна 6 коп. ТП—1965—поз. 644. Видавництво «Веселка»,
Київ, Кірова, 34. Друкарський комітет УРСР по пресі, Львів, Зелена, 20.